

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VOS LAAT ZICH NIET VANGEN

Een toneelspel in zes bedrijven voor kinderen

door

Marius Degeest

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2212

PERSONAGES

De personages, op de verteller, lijkbidder, nar en dorpsbewoners na, zijn allemaal dieren die evenwel mensenrollen vertolken.

Om het dierlijke aspect tot zijn recht te laten komen, worden de gezichten van de dierlijke personages geschminkt als dieren: snorharen, accentuering van neus of mond, strepen in het gelaat,...

Om het menselijke aspect te beklemtonen worden de dieren gekleed zoals mensen: hun kledij is echter aangepast aan het dier dat zij vertolken (kleur, aard van vacht,...).

Hieronder volgt een opsomming van de rollen met suggesties voor kleding/voorkomen, aangepast aan het typetje dat zij vertolken:

- 'dandy' Reinaert (vos): modieuze bruine of zwarte broek, wit rijkelijk hemd met franjes, wit jasje, helrood sjaaltje, witte kousen, fijnleren schoenen in de loop van het stuk: bruine paterpij, rode kamerjas, luxueuze pantoffeltjes,
- 'onderdanig huismoedertje' Hermelijn (echtgenote Reinaert): eenvoudig bruine overgooier, losse bruine pantoffels, witte kousen, breiwerkje in de hand,
- Willem, verteller/auteur: eerste scène: nachtkleed met slaapmuts; daarna: deftige smoking, wit hemd, ganzeveer, papierrol, olielamp in nabijheid,
- 'koning Arthur' Nobel (leeuw): wit gewaad, rode cape, witte handschoenen, ring aan de vinger, kroon, scepter,
- 'dominante dame' Edelia (leeuwin): koninklijk gekleed, (bruidsjaпон), ring aan de vinger, kroon,
- 'hell's angel' Isengrijn (wolf): een afschrikwekkend type, lederen jas en broek, zwart t-shirt, tatoeage,
- 'baron' Grimbeert (das): verfijnde advocaat in zwarte smoking, wit hemd met manchetknopen, strikje, lefdoekje, zwarte glanzende schoenen,
- 'lamme goedzak' Pancer (bever): sjofel zeemanstype met wat grote bruine pet, grofgebreide bruine trui, werkmanshemd, zware schoenen,
- 'naïeveling Cuwaert (haas): geschminkte hazetanden, bruin teddyjasje, lichtbruin hemdje, zachte kledij,
- 'kokette' Tibeert (kat): verfijnd type, zwartfluwelen jasje, wit hemd, zwart fluwelen strikje, fijne witte lakschoentjes, elegante zwarte nauwsluitende broek, handschoentjes,
- 'snob' Courtois (hond): Franse heer, zwart kostuum, buis- of bolhoed, bruine lederen handschoenen, lederen das,

- 'clochard' Bruun (beer): robuust, onverzorgd en boers type, versleten en gelapte geribde velouren broek, zware bruine wollen trui, zware legerschoenen, oude klassieke gedeukte hoed, bruine bakkebaard en baardharen, stok met knapzak
- 'zwerfer' Belijn (ram): bruine jas met lange haren, bruine groffe broek, bruine schoenen, bruine lange sjaal,
- 'snoever, poeet' Chanteclère (haan): opgeschminkte rode hanenkam, veelkleurige kledij (blauwe jeans, rozig hemd met aangenaaide in stroken gesneden stoffen mouwen die als hij de armen opheft het idee van vleugels weergeven), gele gympjes,
- Nar: traditioneel geklede nar, gong in nabijheid, luit of gelijkaardig muziekinstrument bij de hand,
- Lijkbidders: zwarte kledij, opvallend grote paternoster, grote kerkkandelaar dragend, lijkbaar dragend.
- dorpsbewoners: gewone kledij (jeans, fluwelen broek, ...)

E E R S T E B E D R I J F

De aanklacht tegen Reinaert.

Decor/rekwisieten:

(Het decor stelt op eenvoudige wijze een burchtzaal voor (muren uit bruine steen, eventueel uit karton gesneden blokken), in het midden een grote feesttafel waarrond de volgende personages als volgt geschikt:

Grimbeert/Isengrijn/Edelia/Nobel/Pancer/Cuwaert

Tibeert I _____ I Courtois

De feesttafel is rijkelijk gedekt met mandjes brood, noten, fruit, wijnglazen, stenen drinkpotten, pekelpotje met visjes... allemaal in retro-stijl. Links voor de feesttafel staat een houten wijnvaatje waaruit de ober af en toe wijn tapt.

Alle dieren zitten op stoelen; de koninklijke stoelen van Nobel en Edelia vallen op. Aan de wand wat ridderlijke attributen en een bewust anachronistische reproductie van bv. Het Laatste Avondmaal of een modernistisch werk.

Voor het doek, links op een verhoog naast de scene, een schrijftafeltje (voor de verteller) waarop een ganzeveer, een inktpot en een rol perkament.)

Scène 1: REIN AANGEKLAAGD EN VERDEDIGD

Personages: Willem (verteller-auteur en ober), Nobel, Edelia, Isengrijn, Grimbeert, Pancer, Cuwaert, Tibeert, Courtois, Nar.

1

Belichting/aanvang scène: Het stuk begint in een verduisterde zaal.

(De nar komt op door gesloten doek - een spot wordt op hem gericht - en slaat op de gong ten teken dat de opvoering aanvangt; deze procedure herhaalt zich later, bij het begin van elk bedrijf, met de nodige variatie bv. struikelen, goochelkunstje,... bij het begin van elk bedrijf; na de gongslag gaat de spot weer uit, de nar gaat door het gesloten doek en neemt bij het openen van het doek deel aan het toneel en speelt, zittend achteraan in een hoek, op zijn luit)

VERTELLER : *(in nachtgewaad en slaapmuts opkomend door gesloten doek of langs zijkant podium, steekt de olielamp die hij bij zich draagt aan, geeuwt nogmaals, loopt vertellend voor het doek op en neer)*

Ik, Willem, heb al heel wat boeken geschreven. Nachten en nachten heb ik eraan gewerkt. En nu heeft men mij gevraagd of ik geen toneelstuk over Reinaert de vos zou kunnen schrijven. *(Haalt ganzeveer tevoorschijn en voelt aan punt)* Een nieuwe ganzeveer heb ik versneden, want Reinaerts leven schrijven is een hele klus. Ik zou best wat hulp kunnen gebruiken. Daarom heb ik dit middeleeuwse verhaal al ter hand genomen om het na te vertellen. De geschiedenis moet immers juist weergegeven worden.

Luister, zo is het verhaal begonnen. Een deel is echt gebeurd, de rest heb ik verzonnen. *(Gaat aan schrijftafel zitten en schrijft, hij leest langzaam wat hij opschrijft, de leestekens inbegrepen)*

'Het begon allemaal in de pinksterdagen. Alle bomen stonden vol met het mooiste groen. *(Hij denkt na, zoekt naar een gepaste zin die hij even later vindt en dus zegt hij:)* Oh ja, dierenkoning Nobel de leeuw had besloten om met alle levende dieren zijn jaarlijks

koningsfeest te vieren. Dit tot eigen eer en koninklijke lof. Alle dieren kwamen naar zijn prachtig paleis. Behalve één: Reinaert ontbrak. *(Hij staat op en gaat weer naar het midden van het doek, de inspiratie loopt vlot, hij vertelt nu vlotter)* Die trok zich dat hele koningsfeest geen barst aan. Bovendien had hij zoveel misdaan dat hij gewoon niet durfde te gaan. Iedereen had de koning over Rein te klagen. Iedereen wou Rein persoonlijk het schavot opdragen. Luister maar hoe het eraan toeging.

(Doek gaat open en volle licht: luidruchtige feesttafel met feestmuziek en gepraat; de verteller trekt zich onopvallend terug, trekt zijn deftige kledij aan en doet een wit schortje voor en neemt als wijnproever/wijninschenker deel aan het feestgebeuren; hij speelt een ludieke, lichtjes dronken wordende ober; men ziet na een tijdje dat Isengrijn Edelia wat in het oor fluistert waarna de muziek overgaat in stemmige muziek bv. luit)

EDELIA : *(opstaand de aandacht van Nobel trekkend)* Mijn beste koning, Isengrijn wil u wat vertellen. Hij vindt dat het niet goed gaat in uw koninkrijk.

NOBEL : *(tiranniek, zonder respect voor onderdanen)* Maar Isengrijn, mijn beste wolf toch! Wij kwamen hier niet samen om te klagen. Maar goed, vertel mij eens, wat is het probleem? Wat is belangrijk genoeg om mijn feest te storen? Vertel op!

ISENGRIJN : *(opstaand)* Mijn koning, heer van alle dieren, heb toch medelijden met mij! Want ik ben zwaar bedrogen door Reinaert de vos. Hij is de grootste schurk die er rond loopt. *(gefluister, geroddel tussen andere dieren)* Hij steelt en bedriegt. Je kunt hem nooit vertrouwen. En nooit of nooit toont hij enige spijt over zijn schandalig gedrag. Hier is een harde aanpak

nodig. *(slaat op tafel)* Geen straf is zwaar genoeg, wij moeten allemaal samenspannen om de strop om zijn keel te zien hangen.

ALLEN : *(uitgezonderd Grimbeert)* Hangen! Hangen! Hangen!

COURTOIS : *(spreekt met Frans accent, loopt naar voren voor de tafel)* Sire, ik ben het volkomen eens met Isengrijn. Reinaert is een schurk. Toen ik, arme hond, verleden winter een lekkere worst vond, heeft Reinaert mij die lekkernij afgepakt.

TIBEERT : *(vliegt er tegenin, als kat en hond)* Heer koning, vergeef mij, maar dat verhaal van Courtois is al zo lang geleden. En bovendien had Courtois die worst zelf gestolen. Van mij nog wel, ik die ze eerlijk in de molen,...

COURTOIS : Eerlijk? Hoor die vieze kat liegen.

TIBEERT : *(aansluitend)* ...ja, eerlijk, had ik ze achter een graanzak gevonden. Dat heb je van die smerige honden: ze gunnen een kat niet eens een brokje vlees.

COURTOIS : *(staat op, spreekt deels tot publiek)*

Kalm aan, Tibeert, Reinaert is en blijft een dief, een schurk, een moordenaar. Niemand ontkomt aan zijn plagerijen. Zelfs de kippen van de koning zijn niet veilig als hij in de buurt is.

PANCER : Ik denk trouwens nog ergens anders aan. Zal ik u eens wat vertellen, sire?

NOBEL : *(nieuwsgierig maar tegelijk geërgerd)* Vooruit, vertel op, Pancer de bever, wat ligt er nu weer op je maag?

PANCER : Sire, kijk maar eens naar onze haas Cuwaert. *(Pancer helpt de kreupele Cuwaert op)* Het scheelde heus maar een haar of Reinaert stroopte gisteren zijn huid. *(ongelovige reacties bij andere dieren)* Gelukkig dat ik er net op tijd bij uitkwam. Reinaert had beloofd Cuwaert een lesje te leren. Hij had gezegd dat hij hem snel een toontje lager kon leren zingen.

OVERIGE DIEREN : Zingen? Een toontje lager? *(ongelovig)*

PANCER : Maar toen ze met de muziekles begonnen, nam Reinaert Cuwaert op zijn schoot. En zingen dat Cuwaert deed, toen Rein hem dood wou knijpen. Hij had hem degelijk bij de nek en sloeg hem bont en blauw. Van een lesje gesproken! *(Cuwaert laat de blauwe plekken zien)* Sire, die misdaad moeten we wreken: Reinaert moet hangen!

OVERIGE DIEREN : *(uitgezonderd Grimbeert)* Zijn nek zullen we breken! Hangen! Hangen! Hangen!

ISENGRIJN : *(assertief)* Wijs gesproken, Pancer, laten we ervoor zorgen dat Reinaert zijn schurkestreken zal bekopen. Reinaert moet vandaag nog hangen!

OVERIGE DIEREN : *(uitgezonderd Grimbeert (luid))* Hangen! Hangen! Hangen!

(De verteller/ober die ondertussen duidelijk te veel gedronken heeft laat met het geluid van brekend glas een opdienschaal met wijnglazen vallen)

CUWAERT : Kijk uit, waar je loopt, kinkel.

GRIMBEERT : *(galant, verfiynd)* Sire, zie ze hier eens zitten. Allemaal hebben ze over Reinaert, mijn oom, te klagen. Weet er dan niemand iets goeds over hem?

NOBEL : *(vriendelijk)* Zeg eens, Grimbeert, heeft Reinaert u dan niets misdaan? Weet jij nog iets goeds over hem?

GRIMBEERT : *(als echte advocaat; staat tijdens zijn betoog op en loopt achter en voor tafel, zet zijn verhaal kracht bij met de nodige gebaren)* Sire, u kent toch ook dat oude, wijze spreekwoord: Van je vrienden moet je 't hebben! Waarom is Isengrijn kwaad op Reinaert? Dat hij eerst eens naar zichzelf kijkt!

ISENGRIJN : *(duidelijk op de tenen getrapt)* Hoezo? Hoezo? Reinaert is een echte bandiet!

GRIMBEERT : *(gaat onverstoord verder met betoog)* En jij bent onschuldig zeker, mijn lief wolfje? *(De overige*

dieren, behalve Isengrijn, lachen bij deze indirecte beschuldiging)

ISENGRIJN : *(zichzelf verdedigend)* Hoor hem, wie bij de vos slaapt, krijgt zijn vlooiën: straks geeft hij Rein nog een medaille voor al zijn gebreken!

(De overige dieren, behalve Grimbeert, lachen spottend)

GRIMBEERT : *(neemt betoog weer doodernstig op)* Isengrijn, lach niet, de waarheid kwetst: jij hebt Reinaert veel vaker en zwaarder bedrogen dan hij jou. Jij, en niemand anders, bent de bandiet. Of ben je die streek met die appels al vergeten?

ISENGRIJN : *(houdt zich van de domme)* Die streek met die appels?

GRIMBEERT : Als een echte schrokop vrat je ze op, terwijl Reinaert in de boomgaard zijn leven riskeerde. Hij werd betrapt en kreeg de slaag terwijl jij je tegoed deed aan die rijpe appels.

ISENGRIJN : *(verontschuldigd)* Dat was maar voor de grap.

GRIMBEERT : Je liet niet eens een klokhuis over voor je vriend. En nu ben jij de eerste om hem op te hangen!

ISENGRIJN : *(gaat in zwakke verdediging)* Grimbeert, waar kom je nu nog mee af? Dat is al jaren geleden. Bovendien heeft Reinaert mij een wederpoets gebakken. Meer dan eens.

EDELIA : *(vermanend tot Isengrijn, duidelijk partij trekkend voor Grimbeert)* Zwijg, Isengrijn, mijn echtgenoot heeft je geen toelating om te spreken gegeven. Hou dus je mond. *(lief tot Grimbeert)* Spreek, heer Grimbeert, want alles wat je zegt, klinkt mij zo goed en lief in de oren.

GRIMBEERT : *(na een knikje tot Edelia)* Vrouw, sire, hetzelfde gebeurde met een zijde spek die Reinaert samen met deze vratige wolf *(wijst op Isengrijn)* bij een

1

boer wist te stelen. Rein kreeg slechts de haak waaraan het spek hing. En zo gebeurde het dikwijls. En nu komt Isengrijn hier doen alsof hij de goede is en Reinaert de slechte. Hoe is het mogelijk. In jouw plaats, Isengrijn, zou ik me schamen. (*Isengrijn draait zich weg van publiek; Grimbeert vervolgt*) Maar het verhaal van Cuwaert klopt in meer of minder mate. (*Cuwaert en Pancer kijken opgelucht*)

CUWAERT : Zie je wel, wat heb ik jullie gezegd!

GRIMBEERT : 't Is juist dat Rein Cuwaert bont en blauw sloeg. Maar Cuwaert heeft daar toch zelf om gevraagd! (*Cuwaert en Pancer schrikken op*) Als een leerling zijn les niet wil leren, dan verdient hij een harde straf! Ook over die gestolen worst moet nog weinig gezegd worden, (*Courtois en Tibeert attent*) Reinaert is door en door rechtvaardig: hij wist dat Courtois die worst had gestolen en nam ze hem af om ze terug te brengen naar de eigenaar.

TIBEERT : Ja, ja, als we dat niet geloven, maak je ons wel iets anders wijs!

GRIMBEERT : Reinaert heeft wel ooit misdaan, dat is waar, maar Reinaert is geen moordenaar en dief! Integendeel, hij houdt van de waarheid en heeft spijt over wat hij fout heeft gedaan. Hij leeft nu erg teruggetrokken en probeert goed te doen, voor iedereen.

TIBEERT : (*verwonderd*) Heeft Reinaert spijt?

(*De overige dieren kijken verwonderd, fluisteren onder elkaar*)

GRIMBEERT : Dat heeft hij zeker! Hij leeft heel sober, hij helpt iedereen die hem daarom vraagt, hij doet zijn best om voor iedereen goed te doen. En hij vraagt geen cent voor al die liefdadigheid. Sire, zo iemand kan toch geen slechterik zijn?

1

(De zaal wordt verduisterd)

Scène 2 : KLACHT VAN CHANTECLERE

Personages: idem als vorige scène, aangevuld met Chanteclère (haan) en lijkbidders

(Van achteraan in de duistere zaal, komt door de middengang een lijkstoet aangegaan: een houten lijksbaar waarop een echte dode kip ligt wordt omgeven door enkele groteske lijkbidders, gekleed in het zwart en met overdreven attributen zoals een grote paternoster, grote brandende kerkkandelaars, een dampend wierookvat,... Chanteclère de haan sluit de weeklagende stoet. Ondertussen klinkt steeds luider Chopins Dodenmars. Pancer bemerkt het eerst de stoet en roept:)

PANCER : Kijk daar. Wat is daar aan de hand?.

(De stoet bereikt nu het podium, aangestaard door de feestvierders. De lijkbidders leggen de lijksbaar voor de feesttafel neer en verdelen zich links en rechts achteraan. Chanteclère gaat rechts op het podium staan, half naar de feesttafel, half naar het publiek gekeerd.)

CHANTECLERE : *(statig, als een fiere haan, spot op hem)*
Majesteit, mijn koning, heb toch medelijden met mij.
Kijk eens wat Reinaert mij heeft aangedaan!

GRIMBEERT : Het geklaag begint opnieuw!

CHANTECLERE : Sire, zo u wil dat ik u vertel wat mij overkwam, laat Grimbeert dan zwijgen.

NOBEL : *(zichtbaar geïrriteerd)* Chanteclère, zeur niet, en vertel uw verhaal, man!

CHANTECLERE : *(poëtisch, verfiynd)* Dank u, sire, waar zal ik beginnen? Het begon in 't begin van april. De winter was eindelijk voorbij. En het gras keek verlangend uit naar de eerste paarse bloemen. *(De overige dieren beginnen te zuchten van verveling)* Het eerste koren groeide al goed. En mijn ijverig vrouwtje had een eerste nest uitgebroed...

NOBEL : Vooruit, Chanteclère, zet er wat vaart achter. Kom toch ter zake, man, en draai niet langer rond de pot. Ik wil dit afhandelen en met het feest beginnen.

ENKELE DIEREN : Feesten, ja, tot morgenvroeg!

EDELIA : *(Nobel berispand)* Wat beleefder, Nobel! Je moet je onderdanen liefhebben. Dat doe je trouwens wel wat weinig? Tegen mij doe je de laatste tijd ook al zo kwaad!

TIBEERT : *(spottend met Nobel)* Nou komt het uit, mannen! Onze koning is niet lief genoeg voor zijn vrouwtje.

EDELIA : *(tot Nobel)* Toe wees lief, laat Chanteclère spreken. Zie je niet dat hij verdriet heeft? *(tot Chanteclère, lief)* Spreek, Chanteclère! *(tot Nobel, bars)* Nobel, onderbreek hem niet! *(gefluit van overige dieren omdat blijkt dat Nobel onder de pantoffel ligt)*

CHANTECLERE : Sire, ik zei dus: tussen het hoge koren had, Rooie, mijn hen, haar eerste eitjes uitgebroed. *(pochend)* Ik ben een struise haan: geen ei was dus rot. *(gelach van andere dieren)* Bij het openspringen van de eerste kersenbot kon ik mijn kroost, acht dochters en zonen, fier aan de hele kippenren tonen. Mijn kuikens waren knap en sterk.

COURTOIS : Een snoeshaan is hij altijd al geweest.

CHANTECLERE : Ze liepen veilig beschermd in een groot perk, omheind met stevig gaas. Twee bloedhonden waakten over ons. En genadeloos verwondden zij elk dier dat in de buurt durfde komen.

ISENGRIJN : Ik heb nog een litteken op mijn rechterpoot. Verdomme, die honden beten me bijna dood.

CHANTECLERE : Juist, nergens konden wij veiliger wonen. Welke listen Reinaert ook verzon, hij wist dat hij niet heelhuids de ren in kon. Dat had ook hij aan den lijve ondervonden...

TIBEERT : Vertel op, hoe is dat gebeurd?

CHANTECLERE : Sinds hij gebeten werd door onze honden, liet hij zich een hele tijd niet meer zien. Tot hij, een hele poos later, als kluizenaar verscheen ...

PANCER : *(ongelovig)* Als kluizenaar?

CHANTECLERE : Ja, als kluizenaar, en, heer koning, deze brief liet hij zien. Een brief met uw zegel eraan. *(laat brief met koninklijk zegel zien)*

EDELIA : Dat is onze zegel, niet!

NOBEL : Zeg dan eens, stomme haan, wat zou ik dan geschreven hebben in die valse brief van jou?

CHANTECLERE : Sire, in deze brief kunt u lezen dat u iedereen verplicht in vrede te leven. En dat u Reinaert zijn vele zonden vergeeft. Ik voelde mij daardoor zo vrij en opgelucht. Ik dacht dat Reinaert werkelijk zijn leven gebeterd had.

CUWAERT : Ik heb mijn lesje wel geleerd.

CHANTECLERE : Zorgeloos ging ik met mijn kuikens buiten de ren. *(triestig)* Maar ik ben nog maar pas met mijn kipje buiten, of Reinaert sluit de weg naar de ren af. Hij pakt drie van mijn kuikens bij de strot en helpt ze naar het pierenland. *(snikkende Chanteclère)*

CUWAERT : De schoft! Ik heb het je toch gezegd!

CHANTECLERE : Sinds hij ons kuikenbloed had geproefd, heeft hij dag en nacht op hen gejaagd. En vannacht kreeg hij mijn Coppe te pakken: hier ligt ze nu, zo dood als een pier. *(Volle licht op de lijkbaar met de dode kip erop)*

NOBEL : *(woedend)* Heer Grimbeert, uw oom is door en door slecht. Daar zal hij voor boeten! Aan de strop zal zijn lijf hangen!

OVERIGE DIEREN : *(behalve Grimbeert)* Hangen! Hangen! Hangen!

1

NOBEL : Je hebt gelijk! We zullen hem hangen! Ik zal met mijn ridders een plan bedenken om hem te vangen!

(De lijkbidders gaan af, met het lijk, onder de uitstervende Dodenmars. De lichten worden gedoofd. Het doek dicht.)

1

T W E E D E B E D R I J F

Personages : nar, verteller, Bruun, Reinaert

Scène 1: Bruun klopt aan bij Rein

Decor/rekwisieten: na de inleiding door de verteller voor het gesloten doek, krijgen we als decor de woonkamer in Reinaerts burcht: de stenen muren van het vorige decor blijven behouden, enkele andere voorwerpen aan de muur tonen duidelijk aan dat het om een ander interieur gaat; de feesttafel wordt vervangen door woonkamermeubilair dat als volgt geschikt staat, met volgende rekwisieten:

	kapstok met kamerjas en pij	barkastje
		met glas en
		brik melk
	tweezit	
éénzit	salontafeltje	éénzit
	met champagne en -glas	

Uiteraard wordt het decor naar Reinaerts smaak aangevuld: een opgezet wezeltje bv. siert de tafel waarop een konijnevel ligt, etc.

Overige rekwisieten: eventueel een honingraat

Belichting: bij het begin van het tweede bedrijf is de zaal in duisternis.

(De nar komt door gesloten doek, slaat op gong, doet grimas, verdwijnt weer door gesloten doek)

VERTELLER : *(komt op, steekt olielamp aan en vertelt, zittend aan schrijftafel)* Nobel en zijn rechters houden dus raad. De beslissing valt: op koningsbevel zal Bruun naar Rein gaan om hem voor het gerecht te brengen.

'Let op!' zegt Nobel, 'voor de listen en hinderlagen van de vos, want hij is sluw en doortrapt.' Bruun, die de goede raad van de koning aan zijn laarzen lapt, zal dat echter tot eigen scha en schande ondervinden. Hij zal het voelen aan zijn lijf, huid en haren. Zo dadelijk klopt hij aan aan Reinaerts huis. Kijk maar.

BRUUN : *(Van achter in de zaal, door de middengang, komt de logge Bruun aangewandeld. Spot op hem gericht. Hij brult om de aandacht te trekken, geeuwt wat, klopt zich op de bereborst, krabt zich,... Hij bereikt het gesloten doek dat fungeert als poort/huisdeur en klopt erop -geluid van geklop op deur. Het doek blijft echter dicht want Reinaert reageert niet. Zelfverzekerd roept Bruun):* Hé, Reintje, is er iemand thuis? Ik ben het, Bruun, je goede vriend. Ik kom je halen om terecht te staan. Je staat er slecht voor, man. Maak je maar gauw klaar want we moeten onmiddellijk vertrekken.

(Bruun draait zich afwachtend van het doek weg, met het gezicht naar het publiek. Hij krabt zijn luizen weg,... Ondertussen gaat het doek open: we zien in volle licht dandy Rein die nonchalant een glaasje champagne en druiven nuttigt. Na een poosje krijgt hij de rondwandelende Bruun in de gaten. Hij kijkt verwonderd -wat komt die doen?- en loopt naar de verteller)

REINAERT : *(terzijde, tot verteller)* Wat is die hier vergeten?